

1883

AFSENDER

Ludwig Kabell

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Datering tilføjet senere

Afsendersted:

Rosenvængets Parallelvej 5

Arkivplacering:

Mappe 23 nr. 21 a og b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

NOV. 83 Rosenvej Parallelvej d. 18. 1883
Kjøere Posten Tak for dit Brev, men det
skulde nok have været mig der skrev først
Ihø mener Ijs bünde have erindret den
Tidslødag i Tide, men vi fejrede den
her hos mig. Niels Jensen og Porsersen
og Ijs gjorde os en quatre om et Tæd Kløj,
men min Moder havde sendt mig et
et Glas Punsch af den der forhandles i
Rosenvejens Material og Delicateforretning
satte den fornødne Lys og Odeur paa det
helt. Om det med animerede Gjeltek dog
var, da Ijs satte en temmelig stor Krætte
Lytteøj midt paa Bordet og gav boer
af mine Gæster en aftenred Paletkræber
i Haanden, skal Ijs ikke viden afgjøre.
Vi mangkarle hjælper os som vi kan
Ijs drikker vi Kogt Øl om formiddagen
det tror Ijs er helsestærkende og ikke dyrt.
- Til Lykke med det Bar der kommer
Kjøer Ven, ja vi drak da din Skaal, og om
Ijs end ikke holdt nagen Lang Pale saa mætte
Ijs det dog. Lorensens Atelier er stort grum
me stort og dyrt at varme op og seend at
varme op. Skade at Viggo Porsen kom bagefter
Hilo Viggo og Ijs at Ijs var alligevel saare glad
ved hans tilbød, eftersom der aandede
end hengynofuld Velvillje mod mig i hele
hans Arrangement, og det tiltalte mig, mest
Ijs tilskaan derlig at hans Project der kun
Maastede det halve af hvad Ijs her giver fri
stedt mig loenge, da Ijs her kun boer maa
neds vis, men Ijs fandt dog at det var noget
fitteri at bo to Maanede her og 3 d. to der, især
da Ijs her er bleven modtagen og behandlet med
slut Opmærksomhed, og da Ijs tror at det egentlig
ville gjøre Ijs Lorensen meget glad og det om Ijs

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

om jø saa hiertz for at give en Sæt
Kroner om Aarsenden afsted. Det
Lag var saa hos Vægs Mellem og jo troer
nok at vove at komme den agge
betragtede at det var bag efter
Man nu lovt at det haaber ikke og
at man kan godt blive nyfulgt for.
man ventur, om man skal
løse og løse. Tadij af blit kan man
løse mig. Dessom du nu videt at
Bethovens Sonate staaer daglig paa mit
Klavert at jo ikke kan lade mig foru
men af min hverdag end at jo skal
spilsk anse den og se om jo kan
Klaverne efter, hvordan D. det have
den Passage eller sine Accorder, da
danske det vedlyde, mi er i paa den
nets Kj. - Pa endnu pitter jo da agone
imellem de lille Geng ind det er disse
smaa simple Melodier som sidestund
paa den mest omhyggelig Maade
og med de afværgende Harmoniseringer
smart med de prædige, Prædike smost
med denne jidene længsindige Aften
som i tallet mig, men naturligt
Stadighed Borden og Hilen og Ginitilale
den her Billeder for sig selv, og ingen
kan vist coronere den. Men det
teknisk er en mig engang ikke for alle
tinge og mindet for mine.
Dag er det nu blevet alle dag og
det er flere dage siden jo skov ardet.
ti var Fordag og Fordag en Tour hjem
paa Landet det gjeri saa vand med
baadene en Vind, og jo trænge saa
alle til saadan en lille Rejse. Det
er Tanker, de løbe løst med mig.

naar jo ender der forløb alene
Kj. var været i de og besøge Folk
Dag jo synes det er ganske her,
at trovødsat ad tage. Det paa en
Gang og saa tog jo alle folk der
loede i de Vesterkrateret. Godfred
var naturligt vis ikke hjemme. Borg
keller ikke. Pappens trappe da en
Dag og en meget flittig
sine arbejdsmaade papper og
Natter. Jo troer man bliver
gad en Gang, endnu lidt vel
Coulent men det kjender vi
jo nok andres der kan være,
Dag det taber sig mere og mere
jo troer og seisen siger det og saa
at min Farve bliver sirupfæse
a) soligere stærke far.
Dag et deffinitiv om Aften
ide paa dand, paa hele Rejsen
herind med Serbanen, søgte jo
ad gjenkalde det i hele sin F. i
for midt i de Gje og min
Fantasi tumlede stundom med
en Dlen framme paa 4 blev
- ja jo kom endog saa vidt
at jo havde det ville blive en Aft
for den danske Nation, om den
kanne blive saaledes representant
paa den skandinaviske Klokling
foraaret. - men saa
saa rensede da det Dagen efter
der atod nemlig et Dornstak etc.

til Fugatten Sjælland i aaben Sø
af hallossale Dimensioner,
i en søgrøn Laxier dinglede
det vældige Skrog med Lineal,
traktent Tougrovek og Masten
og den søne Sol farvede Leflene
rødgule paa de indvendig Halvdele.
I Fantasien var dette mit helt
forandret til en sildig Aften
ved Mørkets Frembrud den mørke
blaalige Nat himmel tabte sig ned i
Vest; det klareste Midlig Hølige
lysende fint varmende Skjær
og de lilla Layer steg langsomt op
ad, nederst mørkere Høligere
men højere oppe med varms
Skjær og overat oppe led Lyse
paa overnørens Luft, der
var en Skala paa oromatisk
en Overgang paa orreltende
en Blide slag tungt med Vinger,
et Lendemat med Herlipholur
Bjarkove i Mellengrunde og
spredte Stasselbirke i Forgrunden
hvor de sidste Blade hang bævende
paa de fine Grenender, der stode
skærpt af paa tige med den
afklarode. Himmel der spædede
Natteprast men nøljet Vej. —
Jaa kom Fri dorevan og sagde, nej
Sjælland var næsten faerdig og
den vilde him dag givme paa, og
min Skinnin ligger endnu i øvste
Etage ufuldstandig, Blandt mellem

mange andre Ting af
lige saa flygtig^{is} en Art, men
alle fødte med de bedste Fødsætte
fodte af samme Fader som atad
glad huseren og spaude noget
gag og lykkeligt om sine Børn
- men hvermange af dem
kom saa vidt at de blot fik
et Navn?

Men lad dette være nok for
har maarket ald troettet mig
Kjære Doer og maarket ogsaa
min Kjære Tilhører med al
der Interesse for Skjønter min
egen Sjælsdommed.

Kjære gamle Ven saa Du læn-
ges en Familie, det er godt det
og for skulle ikke rose Dig om
det ikke var tilføddet ja her
er soamænd ogsaa noget
der, der er værd at holde af
og hver mig en Utillfredshed der
end paa kommer hans Livet
er der dog ingen der vill miste
det, stakkels Anders Gjælløender
han ville vist have givet et
Paradis om han ejed et forat
beholde det, men saa tog vi
dog det fra ham det uale Liv
i Livsvarigt Toengsel som havde
veent den eneste Skilighed det var
det Haab han naerde loengsel

og da det var forbi levede han 14
Dage i Dødens forførelselige Angst som
viad er åbenlyst, at tænke sig.

Det er vor sidste beklagelige
Nyhed som fylder os i den og
Folk og der tales frem og tilbage
halde Foredrag og sælges Pæcer
om fer og imod og dialektens
offentlig og privat.

Men saa Dig selv, lev
vel og mit Vige. Tak for
begge Brevene og is her
makt noget om Dig her
og der, saa spille for mig
Ild med specielle Breve
det man Du ikke være
for gløbtappelland. med.

Din hengivne
Lidensfulde